

Identificació de l'expedient

Informe relatiu a la proposta d'adquisició de l'obra *Sense títol* de Jordi Galí de 1965, inclosa en la línia d'Art de Postguerra i segones avantguardes.

Fitxa del bé

Objecte: Dibuix
Títol: *Sense títol*
Autor: Jordi Galí
Datació: 1965
Tècnica: Grafit sobre paper
Mides: 99 x 70 cm

Import total: **1.500,00 € + IVA corresponent**

Antecedents

1. La línia d'adquisicions d'Art de Postguerra i segones avantguardes es crea amb l'objectiu de reforçar la Col·lecció Nacional i contribuir a la construcció d'un relat que contextualitzi l'art contemporani històric i patrimonial d'artistes catalans/es o vinculats/des a Catalunya entre les dècades de 1940 i 1970. L'objectiu és reforçar les col·leccions dels museus, tot garantint la coherència discursiva i conceptual de la Col·lecció Nacional
2. La línia d'adquisicions d'Art de Postguerra i segones avantguardes es va iniciar l'any 2023 sense convocatòria pública. A partir de l'any 2024 es fan convocatòries anuals amb l'objectiu que particulars o col·leccionistes propietaris d'obres d'art, artistes, galeries d'art, centres d'art, centres de creació i producció de Catalunya i els museus puguin proposar l'adquisició d'obres per incorporar-les a la Col·lecció Nacional.
3. En el marc de la convocatòria 2026, la Galeria Richard Vanderaa va presentar una proposta per a l'adquisició de l'obra *Sense títol* de l'artista Jordi Galí.
4. El 17 de juny de 2026, el grup de treball de la línia d'adquisicions d'Art de Postguerra i segones avantguardes va acordar:
 - Aprovar la proposta d'adquisició de l'obra esmentada.
 - Iniciar els tràmits per informar a la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya perquè valori la proposta.

Descripció del bé

L'obra *Sense títol* és un dibuix realitzat amb la tècnica de grafit sobre paper per l'artista Jordi Galí l'any 1965. Es tracta d'una peça significativa dins la trajectòria de l'autor en correspondència amb la fase inicial i de fonamentació del Pop-Art i del Nou Realisme a Catalunya, corrents estètics i crítics que l'artista va introduir en l'àmbit peninsular a mitjans de la dècada de 1960.

Format en els nuclis d'avantguarda de la dècada de 1960 i vinculat a les teories semiòtiques introduïdes a l'Escola Eina, Galí va bastir una producció artística centrada en l'anàlisi de les mitologies contemporànies del consum, la publicitat i els mitjans de comunicació de masses. En aquest context, l'obra reflecteix la transició de l'autor cap a l'ús de diferents sistemes de comunicació visual i s'emmarca en la línia de la producció exposada l'any següent.

Des del punt de vista formal i conceptual, la peça exemplifica les característiques analitzades per la crítica coetània, que definia les peces d'aquest període com a metallenguatges, és a dir, obres que parlen de la pròpia manera de comunicar-se. L'estructura compositiva no es limita a relacionar formes geomètriques o línies, sinó que planteja un diàleg entre diferents sistemes de comunicació i codis prefabricats al carrer o als mitjans de comunicació. Fruit d'això, Galí estableix un joc de relacions que el diferencia d'altres variants del moviment artístic.

La iconografia de l'obra presenta un interès històric, social i artístic. A través d'una estètica vinculada al Nou Realisme, entès com un moviment que buscava noves maneres d'entendre la realitat en plena postguerra i apropant-se a la realitat quotidiana, l'obra reflecteix una posició crítica amb el creixement de la societat de consum. Així mateix, aquest dibuix s'emmarca en el període en què l'autor exercia de nexa entre l'avantguarda cultural catalana i la contracultura internacional, esdevenint un document visual dels corrents de resistència estètica actius durant el final del règim franquista.

Al mateix temps, l'obra presenta un destacat interès documental pel context crític i expositiu, atesa la seva vinculació amb els circuits de l'avantguarda dels anys seixanta. En aquest sentit, la producció de Galí d'aquest període concret va ser objecte d'anàlisi per part d'intel·lectuals com Alexandre Cirici Pellicer en publicacions com la revista *Serra d'Or*, on es ressaltava que la seva proposta trencava els models tradicionals dins el panorama artístic local, situant el seu impacte en línia amb l'obra de Picasso, Miró o Tàpies.

Recentment, la importància d'aquesta línia de treball ha estat recuperada i incorporada a la mostra *Liberxina*, presentada al Museu Nacional d'Art de Catalunya l'any 2019, una fita de revisió institucional dedicada a revalorar les aportacions d'aquest grup d'artistes. La inclusió d'aquesta producció en el citat projecte del museu nacional, sumada a la seva posterior exhibició a la fira i galeria Richard Vandraa, constata la integració de la peça dins del conjunt de l'art pop de la península i posa de manifest l'interès de les institucions públiques per la seva documentació, conservació i difusió.

L'artista

L'artista Jordi Galí (Barcelona, 1944) va iniciar la seva trajectòria en el camp de les arts plàstiques durant la dècada de 1960. L'any 1963 va ser fundador del grup Machines, un col·lectiu d'artistes que creava obres utilitzant objectes de la producció industrial. Des d'aquest moment, la seva pràctica es va orientar cap a l'estudi de la cultura de masses, la publicitat i el funcionament del consum en la societat contemporània.

A partir de la segona meitat de la dècada de 1960, la seva producció de pintures i dibuixos es va consolidar com una de les primeres manifestacions a Catalunya i a l'Estat espanyol del Pop-Art, moviment que utilitza imatges de la cultura popular i de la publicitat, així com del Nou Realisme, un corrent europeu que fa servir objectes reals i quotidians per plantejar una reflexió crítica sobre la societat de consum. Aquest fet el va portar a exposar en espais de referència del moment, com la Sala del Prat de l'Ateneo de Madrid el 1966, el Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya i la Galeria René Metras de Barcelona. El reconeixement de la seva proposta assoleix una fita internacional el 1967 amb la selecció de la seva obra per a la IX Biennal de São Paulo, al Brasil.

Finalment, pel que fa a l'actualitat, el treball de l'artista forma part dels fons d'institucions públiques com el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) i el Musée d'Art Moderne de Céret (França).

Valoració final

L'interès d'aquesta obra rau en el fet que constitueix una peça de la primera recepció i articulació del Pop-Art i el Nou Realisme a Catalunya, destacant per la seva adscripció cronològica i la seva proposta conceptual en un moment de transició de les avantguardes de postguerra. En aquest sentit, la seva incorporació a la Col·lecció Nacional contribuiria a reforçar la representació de les pràctiques gràfiques de caràcter crític i de les línies d'experimentació de la dècada de 1960, completant els fons dedicats a la transició cap a l'art conceptual català. Així mateix, l'obra permetria també consolidar la presència i el relat de Jordi Galí dins el corpus de l'art contemporani públic.

Dipòsit pendent de concretar.

Sonia Blasco Andaluz

Cap del servei de Museus
i Protecció de Béns Mobles